

PETYCJA

Na podstawie ustawy o petycjach postuluję podjęcie zdecydowanych, systemowych działań mających na celu ograniczenie oraz przeciwdziałanie mowie nienawiści związanej z ksenofobią i wrogością wobec osób innej narodowości.

Postuluję:

1. wzmocnienie działań edukacyjnych w szkołach, instytucjach kultury oraz jednostkach podległych administracji publicznej, dotyczących przeciwdziałania ksenofobii oraz budowania postaw szacunku wobec wszystkich narodowości.
2. zintensyfikowanie monitoringu i reagowania na przypadki mowy nienawiści w przestrzeni publicznej, ze szczególnym uwzględnieniem Internetu oraz mediów lokalnych.
3. aktualizację i doprecyzowanie lokalnych oraz krajowych programów przeciwdziałania dyskryminacji, tak aby obejmowały wyraźne wskazania dotyczące ochrony osób należących do mniejszości narodowych i cudzoziemców.
4. wprowadzenie kampanii społecznych promujących zasady współżycia społecznego i poszanowania godności każdego człowieka, niezależnie od pochodzenia.
5. wzmocnienie współpracy administracji publicznej z organizacjami społecznymi działającymi na rzecz integracji międzykulturowej.

Nie wyrażam zgody na publikację moich danych osobowych.

UZASADNIENIE

Mowa nienawiści wymierzona w osoby innej narodowości narusza podstawowe zasady współżycia społecznego, podważa fundamenty wspólnoty i osłabia zaufanie społeczne. Ksenofobia nie tylko prowadzi do eskalacji konfliktów, lecz także zubaża życie państwa i samorządów, hamując rozwój gospodarczy, społeczny i kulturalny.

Polska — kraj o bogatej, wielonarodowej historii — ma obowiązek troszczyć się o klimat społeczny, w którym każdy człowiek, bez względu na swoje pochodzenie, może czuć się bezpiecznie i z szacunkiem traktowany. Łódź, jako miasto o szczególnej tradycji

wielokulturowości, wymaga szczególnej dbałości o przeciwdziałanie uprzedzeniom i budowanie trwałych mostów międzykulturowych.

Brak reakcji na narastającą wrogość wobec cudzoziemców prowadzi do normalizacji języka pogardy, który z czasem przeradza się w zachowania dyskryminacyjne, a nawet przemoc. Państwo i samorządy mają w tym zakresie nie tylko kompetencje, ale i obowiązki, wynikające z Konstytucji i prawa międzynarodowego.

Wprowadzenie jasno zdefiniowanych działań edukacyjnych, monitoringowych i informacyjnych pozwoli na realne ograniczenie zjawiska mowy nienawiści oraz na wzmocnienie bezpieczeństwa wszystkich mieszkańców – niezależnie od ich narodowości.

Mowa nienawiści dotycząca ksenofobii oraz niechęci wobec osób innej narodowości jest zjawiskiem, które w sposób bezpośredni zagraża podstawom życia społecznego. Państwo polskie — zbudowane na fundamencie prawa, tradycji i wzajemnego szacunku — nie może tolerować procesów prowadzących do erozji bezpieczeństwa obywateli, chaosu społecznego i podziałów. Ochrona ładu publicznego wymaga działania stanowczego, ale rozważnego.

Ochrona godności człowieka jako wartości nadrzędnej jest konieczna i jest obowiązkiem nas wszystkich. Zgodnie z zasadami, które od stuleci kształtują naszą kulturę prawną, godność człowieka jest wartością nienaruszalną. Mowa nienawiści skierowana do osób innej narodowości nie jest wyłącznie problemem języka – jest naruszeniem tej godności, a więc naruszeniem fundamentu, na którym opiera się porządek państwa. Wrogość wobec drugiego człowieka, kierowana wyłącznie jego pochodzeniem, stoi w sprzeczności zarówno z duchem Konstytucji, jak i z tradycją polskiej gościnności, która była wpisana w historię naszego państwa.

Konieczność zapobiegania eskalacji przemocy rodzi konieczność profilaktyki społecznej. Praktyka społeczna i badania socjologiczne jasno pokazują: tolerowanie języka wrogości zawsze prowadzi do eskalacji. Jeżeli agresja słowna staje się społecznie akceptowana, kolejnym etapem jest agresja fizyczna. Państwo i samorządy mają obowiązek przeciwdziałać temu mechanizmowi, zanim pojawią się realne zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców. Wczesna reakcja jest zawsze tańsza, skuteczniejsza i bardziej stabilizująca niż reagowanie dopiero wtedy, gdy konflikt już narósł.

Ochrona przed ksenofobiczną mową nienawiści nie służy wyłącznie cudzoziemcom. Służy wszystkim, ponieważ państwo, które pozwala na bezkarność w jednej sferze, szybko traci autorytet w innych. Obywatele muszą mieć zaufanie, że prawo obowiązuje każdego w równym stopniu, a administracja publiczna dba o bezpieczeństwo całej wspólnoty. Poważne, systemowe działania zapobiegają powstawaniu nieformalnych podziałów i stref wykluczenia.

Polska tradycja państwowa podkreśla wagę stabilności i poszanowania norm. Mowa nienawiści burzy ten porządek. Ksenofobia nie tylko niszczy relacje międzyludzkie, ale również uderza w funkcjonowanie instytucji – szkół, urzędów, ośrodków pomocy – zmniejsza efektywność ich działania oraz podnosi koszty interwencji kryzysowych. Jasne standardy antydyskryminacyjne pozwalają instytucjom pracować sprawniej, a społeczeństwu funkcjonować bez napięcia i chaosu.

Gospodarka, zwłaszcza w miastach takich jak Łódź, potrzebuje pracowników o różnym pochodzeniu. Wiele branż korzysta dziś z pracy cudzoziemców, a narastająca niechęć wobec nich uderza w stabilność rynku pracy. Firmy oraz instytucje publiczne, które funkcjonują w atmosferze wrogości, tracą na efektywności, a regiony dotknięte ksenofobią stają się mniej atrakcyjne inwestycyjnie. Reagowanie na mowę nienawiści nie jest więc tylko kwestią moralną – jest również kwestią rozsądku, przewidywania i troski o rozwój.

Polska, a w szczególności Łódź, od pokoleń była miejscem spotkania narodowości, języków i kultur. To właśnie ta różnorodność przyniosła miasto do rozkwitu w XIX i XX wieku. Zniszczenie tej tradycji przez współczesną ksenofobię byłoby nie tylko błędem, ale również zaprzeczeniem pamięci historycznej i wartości, które budowały nasze miasta przez wieki. Szacunek do tej spuścizny wymaga podjęcia działań w obronie pokojowego współistnienia.

Państwo i samorządy nie mogą pozostawać bierne wobec narastających napięć. Instytucje publiczne mają obowiązek tworzyć warunki do bezpiecznego życia wszystkich mieszkańców – także tych, którzy przybyli do Polski z innych krajów. Realna polityka antyksenofobiczna nie polega na deklaracjach, lecz na wdrażaniu programów edukacyjnych, szkoleniach dla urzędników, monitoringu zagrożeń, reagowaniu na incydenty i budowaniu kultury dialogu.

Wspólnota funkcjonuje dzięki takim zasadom, jak odpowiedzialność, wzajemna troska i poszanowanie ludzkiej godności. Mowa nienawiści rozsadza te wartości od środka. Ochrona osób innej narodowości nie osłabia polskiej wspólnoty — wręcz przeciwnie, wzmacnia ją, czyniąc ją bardziej dojrzałą, odporną i spójną. Stabilne społeczeństwo nie boi się różnorodności; boi się jedynie chaosu, a temu właśnie służy przeciwdziałanie nienawiści.

Mowa nienawiści wymierzona w osoby innej narodowości narusza godność człowieka oraz godzi w porządek publiczny. Jej tolerowanie prowadzi do stopniowej degradacji życia społecznego — od agresji słownej do realnych konfliktów i przemocy.

Państwo, które nie reaguje na takie zjawiska, traci autorytet i zdolność do zapewnienia bezpieczeństwa swoim obywatelom. W interesie publicznym leży więc wczesne przeciwdziałanie, zanim napięcia społeczne osiągną poziom trudny do opanowania.

Polska, posiadająca bogatą tradycję współistnienia różnych narodów, powinna strzec zasad szacunku i odpowiedzialności. Szczególne znaczenie ma to w miastach takich jak Łódź, których rozwój historycznie opierał się na wielokulturowości.

Przeciwdziałanie ksenofobii nie jest działaniem ideologicznym, lecz racjonalnym — służy stabilności społecznej, bezpieczeństwu publicznemu oraz rozwojowi gospodarczemu. Atmosfera wrogości osłabia bowiem rynek pracy, relacje społeczne i funkcjonowanie instytucji.

Z powodów wyżej wskazanych wnoszę tak, jak w petitum petycji.